

Redegørelse for de indvundne erfaringer med Service 900-Nævnet (§ 3 a) og Telenævnet (§§ 3 b, 3 c og 3 d)

Service 900-Nævnet

§ 3 a blev indsat ved den ændring af loven, der blev gennemført ved lov nr. 232 af 8. april 1992.

Under udarbejdelsen af de oprindelige regulatoriske rammer for service 900-tjenester var der blevet konstateret et behov for, at ministeren kunne tillægge Service 900-Nævnet en selvstændig forvaltningsmæssig kompetence. Med henblik på tilvejebringelse af lovhjemmel herfor blev § 3 a inkorporeret i loven.

Hermed blev der tillagt Service 900-Nævnet kompetence til at træffe endelige administrative afgørelser i klagesager over service 900-tjenester. Det væsentligste hensyn bag denne kompetencedelegation var, at afgørelser af sager omhandlende tjenesternes indholdsmæssige karakter kan betinge en særlig sagskundskab, som normalt ikke findes i det administrative system. F.eks. kunne der være tale om stillingtagen til, om en annonce er uegnet for børn under 16 år.

Ved deres fremkomst i 1992 var service 900-tjenesterne genstand for megen bevågenhed og kritik i offentligheden, og der forekom mange overtrædelser af de af ministeren fastsatte forskrifter. Efter kompetencedelegationen er markedet blevet forholdsvis roligt, og der sker nu væsentligt færre overtrædelser end tidligere. En række udbydere har i øvrigt forladt markedet grundet det skærpede tilsyn.

I kraft af nævnets kompetence til at træffe endelig afgørelse i sager om overtrædelse af forskrifterne for service 900-tjenester, samt i nævnets adgang til at tage sager op af egen drift, har det således været muligt at udøve en effektiv kontrol med de udbudte tjenester og gribe effektivt ind over for tjenester, som måtte blive udbudt i strid med de fastsatte forskrifter.

På denne baggrund søges kompetenceordningen således opretholdt.

Telenævnet

§§ 3 b, 3 c og 3 d blev indsat ved den ændring af loven, der blev gennemført ved lov nr. 154 af 8. marts 1994. Hermed blev der tillagt Telenævnet kompetence til at træffe endelige administrative afgørelser i klagesager over Telestyrelsens afgørelser på en række nærmere angivne områder. Det gælder særligt i sager vedrørende klager over koncessionshavers ydelser på det koncessionerede område, herunder regninger, og i sager vedrørende klager over afgørelser truffet i henhold til bekendtgørelser udstedt i medfør af lovens § 3.

Da Telenævnet kun har virket siden ikrafttrædelsen den 15. august 1994 af bekendtgørelse om Telenævnet, har der hidtil kun været anledning til at afgøre et relativt beskedent antal klagesager.

På denne baggrund er der endnu ikke indvundet tilstrækkeligt med erfaringer til, at der kan drages konklusioner om nævnets virke.

C. Lovens administrative og økonomiske konsekvenser

Indførelsen af en tilladelsesordning i relation til regler om regnskabsmæssig adskillelse for forsyningsvirksomheder m.v. skønnes at medføre anvendelse af øgede ressourcer ved administrationen heraf. Det samme er tilfældet med indførelsen af en eventuel regulering af indholdet af tv-lignende tjenester. Samlet anslås det, at der kun vil være behov for en beskedent forøgelse af ressourceanvendelsen. De dermed forbundne meromkostninger vil i det omfang, der indføres anmeldelses- eller tilladelsesordninger, blive dækket af gebyrer fastsat i medfør af lovens § 9 a.

Efter lov om offentlig mobilkommunikation (GSM-mobilnet) opkræves der hos GSM-operatørerne gebyrer til dækning af de udgifter, der er forbundet med administrationen af loven og de i medfør heraf udstedte tilladelser.

Udvidelsen af særrettighederne på mobilområdet, således at mobiloperatørerne får adgang til direkte samtrafik med andre mobilnet, vil i 1996 betyde et fald i Tele Danmark A/S' omsætningsafhængige ydelse til staten.

I henhold til lovens § 4 betaler koncessionshaveren til staten en årlig ydelse, der udgør 4 pct. af koncessionshaverens og dennes datterselskabers årlige nettoindtægter på eneretsområderne.

Ydelsen skal reduceres i takt med indførelse af konkurrence. Formålet hermed er at sikre, at koncessionshaveren ikke stilles i en ugunstig konkurrence-situation over for andre operatører, leverandører m.v.

Med dette princip kan den omsætningsafhængige ydelse også reduceres på områder, hvor liberalisering medfører en de facto konkurrencesituation mellem en eneretsydelse og ydelser på konkurrenceområdet. Sådanne reduktioner er eksempelvis gennemført for NMT (1992 indførtes GSM) og det offentlige telefonnet (1994 liberaliseredes brugen af faste kredsløb til telefoniformål).

Den samlede ydelse udgør således ca. 300 mill. kr. pr. år på nuværende tidspunkt. Med indførelsen af den fulde konkurrence, som i følge beslutning i EU skal indføres senest 1. januar 1998, vil ydelsen efterfølgende bortfalde helt.